

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Sentits i sensibilitats

La trama: Barcelona. Àsia és una jove estudiant d'arquitectura que surt amb Nathaniel, company d'estudis, un dia decideix posar com a model d'un artista que resulta ser una noia, Eloïse, amb qui inicia una relació marcada pels sentits i els sentiments contradictoris.

La pel·lícula: Els relats sobre la iniciació juvenil a la descoberta vital del món, solen derivar en (melo)drama alligador, on sovint els adults juguen el paper més galdós de la història. Tenint d'inspiració la novel·la *Demian* de Herman Hesse, la guionista Cristina Moncunill elabora una crònica lírica protagonitzada per dues noies, l'Àsia i l'Eloïse, epicentre d'una passió que toparà amb la incomprensió materna de la primera. Jesús Garay (Santander, 1949) posa imatges funcionals al guió i ho fa de manera desigual. Tan aviat mostra sensibilitat per la narració d'uns nequits lèsbics segons el més genuí estil David Hamilton de quan *Bilitis* (cossos d'adolescents nues en situacions eròtiques), com pretén anar de constructor de fantasies oníriques, executant salts mortals entre

la realitat (de culebrot televisiu) i la imaginació de la pobra Àsia (?) postrada en coma al llit de l'hospital. Garay practica un tòpic vaivé en *flash-backs*, amb la sana intenció de que l'espectador col·labori en l'elaboració de sentit. Semblant recurs narratiu comporta l'estratègia del suggeriment, de l'el·lipsi minimalista, que acabi completant allò no dit. No obstant, *Eloïse* també és pròdiga en escenes gratuïtes, de farciment bulímic, que desdiuen l'elegància visual del *menys és més* apuntat. Tot plegat dóna la impressió de ser un treball alimentari, acceptat pel cineasta càntabre per anar fent. A destacar el magnetisme de les dues protagonistes, Diana Gómez (Àsia) i Ariadna Cabrol (Eloïse) que es berenen el pobre Bernat Saumell (Nathaniel), degudament controlades per la castrant Laura Conejero, una eficient madrastra de conte popular.

La imatge: Àsia i Eloïse nedant nues dins la piscina nocturna a l'espera d'una lluna que no apareix.

La frase: "Siguem impulsives!", exclama Eloïse davant una confosa Àsia. És el despertar de la primavera dels sentits i de les emocions, a flor de pell, sense repressions socials i/o culturals rànies.

La recomanació: Cinèfils interessats en melodrames juvenils fotogènics al bany maria.

Eloïse

Director: Jesús Garay.

Intèrprets: Ariadna Cabrol,
Diana Gómez, Laura Conejero,
Bernat Saumell, Carolina
Montoya, Miranda Makaroff.
Espanya, 2009. 92'. Rambla.